

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สอบถามผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 342 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.30 ของประชากรทั้งหมด และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้วนำเสนอด้วยการอธิบายข้อมูลโดยใช้ค่าจำนวน ร้อยละ ความถี่ และค่าเฉลี่ย

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำบัญชี

ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานในบริษัทหรือหน่วยงานเอกชน มีฐานะเป็นพนักงานบัญชี ประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี รับทำบัญชีในรอบปีที่ผ่านมา จำนวนน้อยกว่า 5 ราย ทราบข้อมูลและเห็นด้วยว่าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ประเทศไทยมีการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน แบ่งเป็น 2 ชุดคือ มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะและมาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่สามารถสรุปความแตกต่างระหว่างรายงานทางการเงินทั้ง 2 ชุด ได้บ้างพอสมควร มีวิธีการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานรายงานทางการเงินโดยการอบรมสัมมนา และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Non Publicly Accountable Entities: NPAE) และสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Publicly Accountable Entities: PAE) อยู่ในระดับพอใช้

5.1.2 ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.95 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.65 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.36 ตามลำดับ

2. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.93 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.89 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 9.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.1 แสดงคะแนนเฉลี่ยของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

ลำดับ	ประเด็นเรื่อง	คะแนนเฉลี่ย (แปลผล)
1	วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขตของ TFRS for NPAEs	65.26 (ปานกลาง)
2	การรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs	60.72 (ปานกลาง)
	รวม	62.99 (ปานกลาง)

จากตารางที่ 5.1 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ พบว่า ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 62.99) โดยผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่มีคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะมากกว่าการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยการวัดความรู้ความเข้าใจในแต่ละประเด็นดังกล่าวข้างต้น มีรายละเอียดในแต่ละรายการของแต่ละประเด็นดังนี้

1. วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขต ของ TFRS for NPAEs

ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขต ของ TFRS for NPAEs เมื่อเรียงลำดับจากการตอบถูกน้อยไปหามากที่สุดเป็นดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะใน ประเด็น วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขตของ TFRS for NPAEs โดย เรียงลำดับจากการตอบถูกน้อยที่สุด ไปมากที่สุด

ลำดับ	เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1	ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน (หลัก) มี 2 ลักษณะ คือ (1) ความเชื่อถือได้ (2) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	172	50.29
2	กำหนดให้กิจการไม่ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	197	57.60
3	ไม่มีการกำหนดเนื้อหาแนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษา ระดับทุน	199	58.19
4	แนวทางการจัดทำบัญชีสามารถเลือกใช้ (1) TFRS for NPAEs หรือ (2) Full TFRSs หรือ (3) TFRS for NPAEs + Full TFRSs บางฉบับเท่าที่สภาวิชาชีพ อนุญาต เช่น มาตรฐาน การบัญชีฉบับที่ 12, 19 เป็นต้น	200	58.48
5	หากกิจการนำเสนอค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนตามหน้าที่แล้ว ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยค่าใช้จ่ายตามลักษณะอื่น	207	60.53
6	ไม่กำหนดให้กิจการนำเสนอข้อมูลทางการเงินจำแนกตาม ส่วนงาน(ส่วนงานดำเนินงาน)	210	61.40
7	มาตรฐานรายงานทางการเงิน ไม่แยกเป็นฉบับ แต่มีการ แบ่งเป็นบท	239	69.88
8	กำหนดให้กิจการไม่ต้องจัดทำงบกระแสเงินสดแต่หากเห็น ถึงประโยชน์ก็สามารถจัดทำ	250	73.10

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
9	กำหนดข้อสมมติในการจัดทำบัญชีไว้ 2 ข้อ ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน คือ (1) เกณฑ์คงค้าง และ (2) การดำเนินงานต่อเนื่อง	268	78.36
10	ผู้ใช้งบการเงินประกอบด้วย (1) เจ้าของกิจการ (2) เจ้าหนี้ (3) หน่วยงานราชการเท่านั้น	290	84.80

จากตารางที่ 5.2 พบว่า เมื่อเรียงลำดับการตอบถูกของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเด็นวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขตของ TFRS for NPAEs จากการตอบถูกน้อยที่สุดไปมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ เรื่อง ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน (หลัก) มี 2 ลักษณะ คือ (1) ความเชื่อถือได้ (2) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 50.29 รองลงมาคือ กำหนดให้กิจการไม่ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ คิดเป็นร้อยละ 57.60 และไม่มีการกำหนดเนื้อหาแนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับทุน คิดเป็นร้อยละ 58.19

2. การรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs

ผู้ทำบัญชีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs เมื่อเรียงลำดับจากการตอบถูกน้อยไปหามากที่สุดเป็นดังตารางที่ 5.3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะใน ประเด็นการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs โดยเรียงลำดับจากการตอบถูกน้อยที่สุดไปมากที่สุด

ลำดับ	เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1	กิจการต้องคิดต้นทุนที่ประมาณสำหรับการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งของ ราคาต้นทุนด้วย โดยต้นทุนการประมาณนี้ไม่ต้องทำการคิดลดให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน	165	48.25
2	การตัดจำหน่ายหนี้สูญไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์ทางภาษีอากร	181	52.92
3	หากหลักทรัพย์ที่เป็นไปตามค่านิยมของหลักทรัพย์เพื่อขาย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม โดยผลต่างระหว่างราคาตามบัญชีและมูลค่ายุติธรรมดังกล่าว ให้บันทึกเป็นผลกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการปรับมูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของ	181	52.92
4	กิจการต้องบันทึกผลขาดทุนอื่นที่เกี่ยวข้องกับสินค้าคงเหลือ เช่น ผลขาดทุนจากสินค้าเสียหาย ต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่าย และแสดงเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายในการบริหารในงวดที่มีผลขาดทุนเกิดขึ้น	183	53.51
5	ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องวัดมูลค่าเงินลงทุนในตราสารหนี้ทุกชนิดที่ตั้งใจที่จะถือจนครบกำหนดด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหักด้วยค่าเผื่อการลดลงของมูลค่า (ถ้ามี)	183	53.51
6	การประมาณหนี้สงสัยจะสูญสามารถทำได้ 3 วิธี ประกอบด้วย (1) วิธีอัตราร้อยละของยอดขายเชื่อสุทธิ (2) วิธีอัตราร้อยละของลูกหนี้ที่ค้างชำระจำแนกตามอายุของลูกหนี้ และ (3) พิจารณาลูกหนี้แต่ละราย	184	53.80
7	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนภายหลังการรับรู้รายการไม่สามารถวัดมูลค่าโดยใช้วิธีการตีราคาใหม่ได้	195	57.02

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
8	กิจการต้องรวมต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขเป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์	197	57.60
9	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่มีอายุการให้ประโยชน์ไม่ทราบได้แน่นอน ให้กิจการตัดจำหน่ายในระยะเวลา 10 ปี	198	57.89
10	กิจการต้องรับรู้ผลประโยชน์ของพนักงานด้วยจำนวนประมาณการที่ดีที่สุด โดยไม่ต้องใช้หลักการคำนวณผลประโยชน์ของพนักงานตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย	198	57.89
11	หากมีข้อบ่งชี้ว่ารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีมูลค่าลดลงอย่างถาวรให้รับรู้ผลขาดทุนจากการลดมูลค่าในงบกำไรขาดทุน ซึ่งการวัดมูลค่าลดลงอย่างถาวรนั้นกิจการไม่จำเป็นต้องเป็นราคาประเมินโดยผู้ประเมินอิสระ	209	61.11
12	กิจการต้องไม่บันทึกค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย	211	61.70
13	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ไม่นอนุญาตให้ใช้วิธีการตีราคาใหม่	212	61.99
14	ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สินค้าคงเหลือให้วัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่มูลค่าใดจะต่ำกว่า	218	63.74
15	หากกิจการจำหน่ายเงินลงทุนเพียงบางส่วน ราคาตามบัญชีต่อหน่วยที่ใช้ในการคำนวณกำไร(ขาดทุน) จากการจำหน่ายเงินลงทุนชนิดเดียวกันต้องคำนวณโดยจะเลือกใช้วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หรือวิธีเข้าก่อน-ออกก่อนก็ได้	229	66.96
16	สินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายวัดมูลค่าด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีและราคาที่สามารถขายได้สุทธิจากต้นทุนในการขายและรับรู้ผลขาดทุนจากการลดมูลค่าในงบกำไรขาดทุน	234	68.42

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
17	กิจการต้องประมาณการหนี้สินด้วยจำนวนประมาณการที่ดีที่สุด ไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการคิดลดประมาณการหนี้สินให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน	241	70.47
18	เมื่อจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน หากมีรายการเงินเบิกเกินบัญชีไม่สามารถนำมาหักลบกับรายการเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดได้	244	71.35
19	หากสินทรัพย์แต่ละรายการมีอายุการใช้ประโยชน์ไม่เท่ากัน กิจการต้องปันส่วนรายจ่ายที่เกิดขึ้นให้กับรายการสินทรัพย์ทุกรายการที่รวมอยู่ในรายจ่ายนั้น และบันทึกรายการแต่ละรายการเป็นสินทรัพย์แยกจากกัน	244	71.35
20	อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนต้องวัดมูลค่าภายหลังจากการได้มาด้วยวิธีราคาทุนเท่านั้น โดยวิธีราคาทุนแสดงด้วยราคาทุนหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและค่าเพื่อการลดลงมูลค่า	246	71.93

จากตารางที่ 5.3 พบว่า เมื่อเรียงลำดับการตอบถูกของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเด็นการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs จากการตอบถูกน้อยที่สุดไปมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ กิจการต้องคิดต้นทุนที่ประมาณสำหรับการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งของราคาต้นทุนด้วย โดยต้นทุนการประมาณนี้ไม่ต้องทำการคิดลดให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 48.25 รองลงมาคือ การตัดจำหน่ายหนี้สูญไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์ทางภาษีอากร และหากหลักทรัพย์ที่เป็นไปตามค่านิยมของหลักทรัพย์เพื่อขาย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม โดยผลต่างระหว่างราคาตามบัญชีและมูลค่ายุติธรรมดังกล่าว ให้บันทึกเป็นผลกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการปรับมูลค่าเงินลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้เจ้าของ คิดเป็นร้อยละ 52.92 เท่ากัน

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะกับระดับการศึกษา ฐานะผู้ทำบัญชี และประสบการณ์การทำงาน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ จำแนกตามระดับการศึกษา ฐานะผู้ทำบัญชี และประสบการณ์การทำงาน ผลการศึกษาของการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ เป็นดังนี้

1. ผู้ทำบัญชีที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 74.45) รองลงมาคือผู้ทำบัญชีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 67.95) และผู้ทำบัญชีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 60.06) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม พบว่าผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่เป็นผู้รับทำบัญชีอิสระ มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 88.00) รองลงมาคือ ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่เป็นพนักงานบัญชี มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 76.34) และผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานกับสำนักงานให้บริการทำบัญชี มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 47.50) นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 91.21) รองลงมาคือ ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 70.63) และผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 - 5 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 65.46)

2. ผู้ทำบัญชีที่มีฐานะผู้รับทำบัญชีอิสระ มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 69.03) รองลงมาคือผู้ทำบัญชีที่มีฐานะพนักงานบัญชี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 62.02) และผู้ทำบัญชีที่มีฐานะผู้ปฏิบัติงานกับสำนักงานให้บริการทำบัญชี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 60.14)

3. ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงาน 16-20 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 70.00) รองลงมาคือผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 67.89) ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 67.00) ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 65.46) และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 57.99)

5.1.4 ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่พบ

ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) เมื่อพิจารณาโดยละเอียดพบว่า ปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับปัญหาที่มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ปัญหาเรื่องมีความสับสนระหว่าง TFRS for NPAEs และ Full TFRSs และ ปัญหาเรื่องมีความสับสนระหว่าง TFRS for NPAEs กับ หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี (ค่าเฉลี่ย 3.35) เท่ากัน ปัญหาเรื่องข้อกำหนดใน TFRS for NPAEs ยังมีความแตกต่างกับหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี (ค่าเฉลี่ย 3.31)

ข้อเสนอแนะของผู้ทำบัญชี

ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในแบบสอบถาม ดังนี้ ให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยอธิบายถึงข้อปฏิบัติต่างๆ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในวิธีปฏิบัติทางบัญชีตามมาตรฐานดังกล่าว ให้สภาวิชาชีพบัญชีมีการจัดอบรมและถ่ายทอดข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับข้อกำหนดต่างๆ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง และให้หน่วยงานที่ทำการจัดอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ต้องให้ความรู้อย่างละเอียด

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง ความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ พบว่า

1. ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.44 และมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 33.77 ไม่สอดคล้องกับ ศลิษา หวังดี (2555) ที่พบว่า ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 74.45) ในขณะที่ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 67.95 และ 60.06 ตามลำดับ) ผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีที่มีฐานะผู้รับทำบัญชีอิสระ มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 11 ปีเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด

แต่อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษานี้ อาจได้รับผลกระทบจากการแจกแบบสอบถามในระหว่างการสัมมนา ซึ่งเป็นการการสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบคำถามในแบบสอบถามของการศึกษานี้ ได้อย่างอิงจากความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนา

5.3 ข้อค้นพบ

จากการศึกษาเรื่อง ความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ มีข้อค้นพบพบว่า

1. ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกินครึ่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในระดับมากถึงมากที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 62.99

2. ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ศึกษาหาความรู้ความเข้าใจโดยผ่านการอบรมสัมมนา

3. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเด็นวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และขอบเขตของ TFRS for NPAs จำแนกตามฐานะผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีฐานะพนักงานบัญชีและผู้ปฏิบัติงานกับสำนักงานให้บริการทำบัญชี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง และผู้รับทำบัญชีอิสระ มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก

4. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเด็นการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAs จำแนกตามฐานะผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีฐานะพนักงานบัญชีและผู้ปฏิบัติงานกับสำนักงานให้บริการทำบัญชี มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย และผู้รับทำบัญชีอิสระ มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

5. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเด็นการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 5 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

6. ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในเรื่องความสับสนระหว่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ และหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี

5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา ดังนี้

1. **หน่วยงานภาครัฐ** สถาบันวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดอบรมสัมมนาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยควรมุ่งเน้นที่ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะอยู่ในระดับน้อย และอบรมเกี่ยวกับด้านการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลของ TFRS for NPAEs

2. **ผู้ทำบัญชี** ควรหมั่นหาความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะเพิ่มเติม

5.5 ข้อจำกัด

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามในงานสัมมนาซึ่งเป็นการสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ อันอาจส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบคำถามในแบบสอบถามของการศึกษาครั้งนี้ โดยอ้างอิงจากความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนา

5.6 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป หากศึกษาจากผู้ทำบัญชีจังหวัดอื่นๆ อาจได้ผลการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะทำได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้ทำบัญชี หรืออาจศึกษาจากผู้เกี่ยวข้องกลุ่มอื่นๆ เช่น ผู้สอบบัญชี หรือเจ้าของกิจการ เป็นต้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต่อไป

2. หากการศึกษาครั้งต่อไป มีการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามในงานสัมมนา ควรแจกก่อนเริ่มการสัมมนา เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่สามารถอ้างอิงความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนาใช้ในการตอบคำถามในแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved